

VERSEK

A papírrepülő eltérítése

*Ó ártatlanom ó önfelelt állatom
Nem tudom hol nem tudom ki
Talán a Talán kis légörvénye
Fogott pisztolyt szívemre
Menjek
S zizegő utam
Nyugovóra tért*

Spanyolviasz

*Amire soha senkinek
Senkinek soha az egyetemes időben
Amire senkinek soha
És soha senkinek
Ideje nem volt
Amire nem jutott ideje
Senkinek soha az egyetemes időben
Az barátom az az időtlen
És ne csodálkozz ha visszarévedek mindenekre
Én a lelkes spanyolviasz
Öntudatos feltalálója
Ennyit hozok ennyi a különbség
Hozom én a spanyolviaszt
De tudón
Aldozattal*

A festett vérzés fájdalma

*A festett vérzés fájdalma
A festett könnycsepp szomorúsága
Elhiszitek? Ez fontos*

Félig-beavatott

*Egy üresség látványa
Ó félig-beavatott ember történelme
Mert mi sem természetesebb hogy a szám nem egy seb nyílása
De honnan tudhatnám ha feledtem egy okot
Ha egyetlen okot is képes vagyok feledni
Honnan tudnám hogy mást is nem felejték
Még jó hogy költőknek itt a semmi
Kezeügyében itt a semmi
S a Semmi éppen
Exhibíciós*

A mai képzavaradag: tautológiás képeim

*A hattyúdal haláltánca
A haláltánc hattyúdala
Lefosztott toll meg tollas csontváz*

Ismét

*A mai képzavart is megadtad uram
Eszembe hullt egy szép
Agrár-ipari képzavar
Ha az állat is gép no meg a gép egy állat
Szólhat halhatatlan művem
„Az ipar szénája rendben áll”*

Horror vacui

*Én Arisztotelész beismerem midőn azt mondtam az elhajított test
nyomán támadt ürességbe levegő tódul s ez löki előbbre hiszen
a természet iszonyodik attól mi üres én Arisztotelész beismerem
saját iszonyomat plántáltam a természetbe mert véd-
telenül szorongtam nem csupán a nyomomban loholó üresség árnyé-
kától de az előttem tátongó űr is taszított iszonyodván Heuréka te-
hát ezerszer heuréka az én ámenem IS heuréka örökkön*

Nem volt jó kőnek

Kövek között sejtelled megkeményszik
A gyanú egyre pontosabb lesz
A kő körül
Lelked — kitaszított természet — lebeg
Ami nem volt jó kőnek
A gyanú egyre pontosabb lesz
Ami gyenge volt kővé lenni
Más szakmára
Tudatnak ment
Ó lélek

Bűntudat — temetőben

Mennyi elásott bűntudat
Kalózkincs — föld alatt

Minden bűntudat a túlélés bűntudata bennem
(Nemcsak az átvészelésé — a puszta túlélésé)
A túlélés bűntudata — egyetlen eredendő
Hogy én élek
Nem is csodálkoznék ha nyelvet öltene
Valami vásott gyerkőc a sírkövekre
Én élek én élek én élek te nem te nem te nem

